

Libanon, Beirut – junij 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Tonja Mertelj, 4. Letnik, tonja.mertelj@gmail.com

Čas izmenjave:

od 1. 7. do 30. 7. 2016

Kraj izmenjave

Izmenjavo sem opravljala v glavnem mestu Libanona v Beirutu. Mesto še vedno kaže rane pretekle vojne in povsod lahko najdeš prazne, prestreljene stavbe. Vseeno pa so nekateri predeli mesta zelo lepi, »Hamra« je polna prestižnih trgovin, kavarn in turistov, »downtown« pa je čudovita mešanica palm in stolpnic. Sama sem živela v revnejšem, muslimanskem predelu. Tam so glavna težava smeti, ki v kombinaciji z libanonskimi visokimi temperaturami naredijo sprehajanje po ulicah zelo neprijetno.

Viza

Sama sem za vizo zaprosila na dunajski ambasadi in zanjo plačala 39€ + poštnina. Ob prihodu na letališče mi je carinik (?) rekel, da vize sploh ne rabim. Žal ne vem ali bi imela težave, če bi prišla tja brez vize.

Zdravje

Pred izmenjavo sem opravila test za hep B in TBC. Pred izmenjavo se nisem cepila, sem pa v preteklosti opravila cepljenje za hep A.

V Beirutu so zelo pogosti gastroenteritisi, tako da si lahko s sabo vzamete rehidracijske praške, drugače pa jih brez težav kupite tam. Tudi antibiotike se brez težav dobi v lekarni brez recepta.

Varnost

Načeloma sem se počutila varno. Seveda nisem hodila ponoči sama naokoli, to je predvsem odsvetovano v četrti v kateri sem bivala. Javni prevoz ni njihova najmočnejša točka, težko rečemo, da sploh je točka. Vozili smo se s taksiji, predvsem s »service« - taksi, ki ima fiksno ceno (2000 LL), spotoma pobere še koga in te ne odpelje točno do doma. Drugače pa je veliko vojakov po mestu in po celi državi, videli smo tudi oborožene ljudi, nikoli nismo imeli nobenih težav. Obiskali smo tudi

množičen koncert in vse je bilo v redu. Evropejci se bojimo Libanona, njih je pa strah it na počitnice v Nemčijo ali Francijo.

Denar

Uporabljajo libanonske lire in dolarje -> 1\$ = 1500LL

Jaz sem dvigovala denar na bankomatu, plačala sem 2,5€ provizije za dvig. Svetovali so nam, da vedno zahtevamo potrdilo ob dvigu gotovine. V večini lahko plačujete s kartico. S krajami nismo imeli težav.

Prevoz

Letela sem iz Ljubljane preko Aten z letalsko družbo Aegen. Za karto sem plača 250€, ker smo naleteli na akcijo. Mogoče bi se splačalo leteti iz Beograda, ker je let direkten. Rezervirala sem aprila/maja, pred tem pa spremljala cene vsake toliko preko skyscannerja.

Komunikacija pred izmenjavo

Kontaktne osebe z naše univerze (BAU, bolnica Makassed) so bile super! Sami so nas kontaktirali in nam odgovorili na vsa vprašanja.

Sprejem s strani tujih študentov

Na letališču nas je pobral študent gostujoče univerze in nas odpeljal v apartma. Pomagali so nam pri čisto vsem – odpeljali so nas v bolnico, nas učili kaj naj rečemo hišniku, ko pride do izpada elektrike, nam nosili hrano in sladoled, da smo probali res vse kar ima Libanon za ponudit, nam pomagali pri vseh naših planih in pri vseh zdravstvenih težavah. Poleg tega so nas vozili naokoli in bili z nami večkrat na teden.

Nastanitev

Živela sem v stanovanju s petimi drugimi študenti. S fantom sva imela svojo sobo. Imeli smo ogromno dnevno in popolnoma opremljeno kuhinjo, dve kopalnici, televizijo in klimo. V sobi smo imeli klimo ali ventilator. Imeli smo tudi čistilko, ki smo jo plačali 5\$ na uro. Po razdelitvi stroškov nas je čiščenje prišlo 1\$ na teden. Stanovanje je bilo super in le dobrih 5 minut hoje do bolnice.

Prehrana

V bolnici smo imeli na voljo en obrok. Načeloma kosilo, ampak če si želel zajtrk ali večerjo, si se lahko dogovoril. Včasih smo dobili še kaj od zdravnikov, ker so nas imeli radi. Kosilo je bilo dobro, lahko si izbral med toplim obrokom ali sendvičem, ki so ga naredili po tvojem okusu (štiri vrste piščančjega mesa, druge vrste mesa, 3 vrste sira, humus, veliko vrst zelenjave,...) in ga tudi pogreli. Topel obrok je bil večinoma sestavljen iz riža in neke vrste mesa z zelenjavo, poleg si si lahko vzel pijačo ali solato in sadje. Vsi smo bili siti. Hrano si si lahko vzel kadarkoli in jo tudi vzel za s sabo.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Prakso sem opravljala v splošni bolnišnici Makassed. Bolnica ni najboljša, primanjkuje jim sredstev za aparate in obnovo infrastrukture. Izbrala sem si interno medicino. Dva tedna sem bila na splošnem internističnem oddelku in dva tedna na CCU (cardiac care unit). Na splošnem oddelku je vse od pljučnice do ALS-a. Videla sem veliko različnih primerov iz vseh področij interne medicine. Delo sem začelo ob 7:30 z jutranjo vizito. Najprej sem z mentorico (resident) in študenti predelala dokumentacijo novih pacientov. Pogovorili smo se o težavi pacienta, možnih diagnozah, preiskavah, ki jih bodo opravili in zdravljenju. Pregledali smo še novosti starejših pacientov in po dobri uri odšli na »walking rounds«. Praksa na interni medicini je super, saj se študentje in zdravniki z lahkoto pogovarjajo v angleščini, ker njihov celoten študij poteka v angleščini. S pacienti se nisem pogovarjala, ampak sem jih lahko pregledala, če sem želela. Na viziti pa so mi prevajali. Po viziti so študentje začeli pisat »progress notes« jaz pa sem šla naokoli po bolnici. Ponavadi sem obiskala kirurgijo, ICU, ER in ginekologijo. Na kirurgiji sem gledala operacijo, ki me je zanimala, enkrat sem tudi asistirala. Lahko bi večkrat, če bi si želela. Na urgenci sem tudi oživljala. Načeloma lahko delaš karkoli, če pokažeš interes. 1h na dan smo imeli pripravo na specialistični izpit s specializanti, kjer smo pokrili vsa področja interne medicine in se učili skozi klinične primere. Skoraj vsak dan smo imeli tudi »learning session« z enim izmed specializantov. Vsi so zelo pametni in naštudirani, tako da smo se naučili veliko.

Načeloma jim je bilo vseeno ali smo tam ali ne, tako da smo kakšen dan preživeli v menzi in se družili z ostalimi zdravniki in študentje.

S strokovnim delom izmenjave sem zelo zadovoljna in priporočam bolnico.

Mentorstvo

Pravega mentorja v bistvu nisem imela, ker sem se veliko selila. Načeloma je več ljudi skrbelo zame in za to, da sem veliko delala in se učila.

Socialni program

Socialni program je bil super! Vsak vikend so organizirali dva izleta po celi državi. Vse je bilo brezplačno. Dobili smo tudi kosilo in včasih še zajtrk. Obiskali smo različna mesta (Balbek, Byblos, ...), gore in plaže. Imeli smo tudi national food and drink party. V prvih dnevih smo spoznali tudi študenta višjega sloja, ki nas je vozil v najboljše klube po mestu. Beirut je poznan po norem nočnem življenju. Po enem mesecu izmenjave smo videli praktično vse kar ima država za ponudit.

Splošna ocena izmenjave

Z izmenjavo sem zelo zadovoljna. Od strokovnega dela do socialnega. Kljub prvem šoku in pričakovanju, da sem dobila »najslabšo« bolnico v nevarni, revni četrti in najverjetneje najslabše bivališče, odrezano od ostalih študentov, ki se bodo vsak dan družili in žurali, se je izkazalo za ravno obratno. Bili smo edini, ki smo lahko delali kar smo želeli, asistirala in opravljali preglede. Imeli smo najboljše stanovanje, ostali so bili v domovih. Poleg tega smo hodili na najboljše partye in videli veliko več kot ostali. Tako da nič hudega, če dobite Makassed in ne AUB. Slabše je za v CV, ampak boljše za vašo prakso.

Potrebnik

Vse lahko kupite tam, razen hrane za NFDP (radi imajo borovničke).

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta - 250-300€

Hrana – zajtrk v menzi 2-3\$, kava 0,7\$, obrok v restavraciji 10-15\$, kebab/falafel/podobno 3-4\$, vse ostalo v trgovinah malo dražje ali enako kot pri nas

Prevoz – service 1,3\$, avtobus 1\$

Alkohol – v trgovinah v centru precej poceni, v klubih 8-15\$ (npr juice vodka), koktejli >15\$

Vstopnine za klube – mi nismo nikoli plačali vstopnine, se pa cene gibljejo okoli 20\$

Vstopnine za plaže – 10-15\$

Figure 1 Makassed je ena izmed prvih bolnic, ki gostuje bakterije odporne na vse antibiotike

Figure 2 izlet v mesto Byblos

Figure 3 Beirut ob sončnem zahodu

Figure 4 CCU ekipa